

вървяла все по билото на Балкана. Преминала пред с. Балта Бериловец и се появила до българското село Топли дол в Пиротското окръжие, срещу Чипровци, недалече от връх Миджур в Чипровския балкан. На 8 юли заедно с още две български доброволчески чети превзели Чипровци, освободили и манастира "Св. Иван". В Чипровския балкан тя воювала три дни: от 9 до 11 юли. И пак под натиска на превъзхождащите я по численост и въоръжение турски военни сили Хитов се принудил да я оттегли от Чипровския район и през селата Железна, Мартиново и Горни Лом да я разположи на връх Св. Никола. Първоначално четата му заела позиция в м. Иванова ливада, после се изместила към Кадъ Боаз. На 13 юли 1876 г. по заповед на сръбското командване тя трябвало да се премести на нова позиция през гр. Княжевац. Като преминала през селата Корито, Петруша и Нови хан, четата заела определената ѝ позиция до Княжевац и на 22 и 23 юли наново водила упорити боеве с турските войски около града. Сръбската войска на този фронт обаче била разбита. Четата също отстъпила под напора на турците на запад през с. Буче, но на 27 и 28 юли пак се сражавала с турските войски близо до Княжевац. От тук, все по заповед на сръбското командване, войводата повел четата си към гр. Алексинац. При с. Алексинацка бана и манастира "Св. Арахангел" тя пак водила боеве близо две седмици. От 13 до 23 август Хитовата чета отблъсквала турските сили около манастира "Св. Стефан", докато на 23 август войводата изненадващо получил заповед от командващия сръбската армия, руския генерал Черняев, да отведе четата си в гр. Делиград. На 26 август тя пристигнала на определеното място. Тук приключил нейният боен път. В Делиград повечето от участниците в четата били включени в новата военна формация - Руско-българската бригада, състояща се от 7 батальона. След тримесечните си военни действия, след немало сражения с турската войска и башибозушки отряди, в които дава немало убити и ранени, тя престанала да съществува като отделна бойна единица.¹⁵ А войводата ѝ останал до края на 1876 г. в щаба на Руско-българската бригада като съветник.

ОСМАТА ЧЕТА на Панайот Хитов била организирана от войводата в началото на август 1877 г. по време на Освободителната руско-турска война от 1877 - 1878 г. той отправил лична молба до Главното командване на руската армия на Балканския полуостров и главнокомандващия княз Николай Николаевич му разрешил "да събере една чета от около 100 души за въоръжена защита на населението и независимостта на своя народ". В новата чета се събрали над 120 доброволци. С нея войводата започнал да охранява и разузнава най-вече района на Хаинбоазкия проход в Стара планина, по който напирали да преминат в Северна България крупни турски войскови сили, но четата се движела и водила боеве с турски части и в редица други места из планината от гр. Елена до Черно море. За връзка с руското военно командване осмата чета на П. Хитов се числяла към 16 пехотна дивизия, командвана от генерал Михаил Скобелев.¹⁶ Интересно е да се отбележи в случая, че същата дивизия е била сформирана в Каманския военен окръг на Русия от потомци на волжските българи, наричани вече